

Stauning 27/ 9 2002

Dagens spids

2 slags fundamentalister

Ligesom de fleste andre vestlige lande er Danmark et land hvor vi sætter et klart skel mellem religion og politik. Og tilmed er stolte af at gøre det. Vi mener at når folketingsmedlemmer skal vedtage love, så skal de gøre det ud fra rent jordiske og praktiske argumenter. Argumenter i retning af at "sådan står der Bibelen" eller "sådan siger Jesus" tæller ligesom ikke når man skal vedtage en ny paragraf i straffeloven eller når man skal stemme om nye jyske motorvejsstrækninger. Kristendommen er da også umulig at bruge politisk: "Hvis man f.eks. skal finde ud af hvad strafferammen for narkohandel eller voldskriminalitet skal være, så skal man ikke afspore debatten ved at påpege at Jesus siger at vi skal vende den anden kind til eller at vi skal tilgive vores næste et uendeligt antal gange og derfor lade narkohandlere og voldsmænd gå frit rundt.

I kirken kan narkohandleren ganske vist få sine synders forladelse, og folketingsmedlemmet er da også velkommen til i sit hjerte at forsøge at tilgive forbrydere, men det er aldeles ukristeligt at lovgive ud fra religiøse argumenter. For i kristendommen adskiller vi religion og politik, hvilket f.eks. formuleres af Jesus med ordene: "Giv Kejseren hvad kejserens er og Gud hvad guds er."

Men disse ord betyder så også at alt jordisk og alt politisk relativeres. Det jordiske er kun jordisk og skal ikke bilde sig ind at det er andet og mere. Politik handler ikke om at frelse verden eller menneskeheden, om at finde de vises sten eller den slags. Politik handler heller ikke om at gøre befolkningen lykkelig, indpode den bestemte holdninger eller give den en mening med livet. Nej, i kristendommen handler politik alene om på tidens betingelser at holde styr på nogle praktiske problemer for det folk man er sat til at regere. Hvis man gør politik til mere end det, så blander man sammen hvad der er kejserens og hvad der er guds. Ja, så gør herskerne sig selv til guder.

Derfor er det korrekt at sige, at adskillelsen af religion og politik har kristendommen til forudsætning. Kun i lande hvor kristendommen er blevet forkyndt gennem århundreder har man formået at adskille religion og politik.

Derfor har vi også religionsfrihed i Danmark, derved at vi ikke forfølger fremmede religioner, men religionsfriheden har netop kristendommen som forudsætning og fjerner man denne forudsætning så vil man enten forfalde til at give kejseren hvad der hører Gud til eller give Gud hvad der hører kejserens til.

Det første sker der hvor man ophøjer menneskelige ordninger til at have universel og overjordisk værdi, således som det f.eks. sker i nutidens menneskerettighedsfundamentalisme. Det andet andet er hvad der sker i lovreligioner som f.eks. Islam.

I første omgang ser disse to ud som modsætninger, men i virkeligheden er det to sider af samme sag. Resultatet er det samme hvadenten man gør kejseren til gud eller gør gud til kejser. Det er da heller ikke ikke tilfældigt at flere af de oplysningsfilosoffer der i 1700-tallet opfandt menneskerettighederne følte sig inspirerede af Islam men afskyede kristendommen

Og lige så lidt er det tilfældigt at det menneskerettighedspartiet frem for noget , Det radikale venstre, i dag tilsyneladende tiltrækker så mange intellektuelle muslimer.

I starten vil det naturligvis give nogle gnidninger når de to lovreligioner skal finde ud af at være sammen, men snart vil sharia-fundamentalisterne og menneskerettighedsfundamentalisterne formentlig indse, at de ikke kun har den selvsmagende fromhed tilfælles men også i virkeligheden tror på den samme totalitære afgud.

Godmorgen

CLAUS THOMAS NIELSEN . SOGNEPRÆST . STAUNINGVEJ 56 . 6900
SKJERN . TLF. 97 36 93 80